Unde este stagiunea estivală?

(Grigore Constantinescu – 17 iulie 2006)

Din vremea mult aplaudatelor comedii ale lui I. D. Ionescu, de la grădina „Iunion", evocate de Caragiale în **Noaptea furtunoasă**, a spectacolelor de operetă de la Grădina Oteteleșanu, a reprezentațiilor de estradă de la Grădina „Boema", stagiunea muzicală estivală a fost o permanență a vieții celor ce își iubesc urbea și în lunile de vară, asemeni dumneavoastră care mă ascultați acum.

Fidelitatea, dorința bucureșteanului pentru asemenea spectacole s-a văzut în manifestările mai tomnatice ale Pieței Festivalului „George Enescu", în preajma Ateneului Român, unde recent a fost și o săptămână Mozartfest. Dar oare este destul, pentru acest răstimp în care mai mulți sunt cei care își petrec „libertatea de vară", după expresia sugestivă a lui Tudor Ciortea, rămânând acasă? Firește că nu. Săptămâna Mozart a trecut repede iar pe agenda muzicală, singurul concert care mai există se desfășoară la Radiodifuziune – duminica la prânz – este vorba de ciclul transmis în direct „Muzicieni de azi, muzicieni de mâine" realizat de Rodica Sava.

Pornind spre înapoi, retoric vorbind, ne întrebăm cum de era posibil să existe o stagiune muzicală în spațiul spectacular, foarte căutat de public, al acum vârstnicelor „Arene Romane" din Parcul Carol? În anii tinereții mele, cu vreo patru-cinci decenii în urmă, arenele erau pline de iubitori ai operei. Îmi rememorez spectacole ca **Faust** de Gounod cu Arta Florescu, Edgar Istratty, Mihail Știrbei, Maria Snejina, sau **Carmen** de Bizet cu Zenaida Pally, **Bărbierul din Sevilla** de Rossini cu distribuția de aur Ianculescu, Teodorian, Herlea, Secăreanu. Atracția Arenelor Romane a continuat în timp. Prin 1985 se putea asculta **Simfonia a IX-a** de Beethoven dirijată de Mihai Brediceanu, având ca protagoniști pe Sanda Șandru, Martha Kessler, Ionel Voineag, Teodor Ciurdea. Mai târziu, în 2003, răsunau pe scena aceluiași spațiu, în fața unui public la fel de numeros, melodiile **Traviatei** de Verdi, de astă dată nu cu Opera Națională din București, ci cu Opera din Brașov, în regia lui Cristian Mihăilescu, având ca protagoniști pe Felicia Filip, Massimiliano Drapello și Valentin Marele (primul spectacol liric în aer liber transmis în direct la televiziune).

Succesul acestor stagiuni lirice de vară este de necontestat, la fel ca și spectacolele de operetă, concertele cu arii din teatrele parcurilor Herăstrău, „Înfrățirea între popoare" sau „23 August", unde afluența iubitorilor de muzică împlinea bucuria muzicii. Vorbim la trecut, căci după momentul finalului de stagiune, concertele și spectacolele își așteaptă rândul spre a doua parte a lunii septembrie. Disponibilități sunt. Nu puțini soliști sau ansambluri orchestrale, lirice, efectuează tocmai vara turnee pe traseele estivale ale lumii. Câte un program extraordinar cu megavedete pop sau rock mai tulbură liniștea nopților de vară în care au rămas să cânte doar țânțarii sau formații care nu și-au găsit locul pe scenele litoralului.

Să fie această tăcere un semn de progres sau, pur și simplu, nepăsarea pentru viața cetății, a locuitorilor ei cantonați, vrând-nevrând în fața micilor ecrane?